

Haldið tærn

LØGTINGSVÁLINUM komu vit væl frá, so væl, at vit gjørdust størsti flokkur í atkvøðum og á tingi. Somuleiðis við seinasta fólkatingsválinum, har vit fingi fyrsta valda mannin.

Hetta dygga álit fløvaði og birti nýggjar vónir. Øll høvdu vit jú upp-livað hvussu javnt og samt alt bar skeiva vegin undir undanfarnu samgongunum og gjørt okkum greitt, at skuldi vón vera fyrri stavn, mátti, hóast figgarligu niðurbindingina, onkunsvegna aftur fáast til ræði í Føroyum ein viljabetri og meira lívs-játtandi politikkur, ein politikkur, við støði í at tað skal »bera til«.

SUM so mangan tá á stóð, varð lítið javnaðarflokkinum til at fáa gongd á aftur og sum so mangan, tá henda rørsla er sterkast, treiskast allir aðrir flokkar so mikið meira. Tá, fólka-flokkurin, sum eingin vildi vita av, ikki meira enn so, enn at verandi tveifykkasamgonga spurdist burt-urúr.

FÓLKAFLOKS- sum javnaðarveljar- ar hava sum vituligt verið ivasamir og kanska ørkymlaðir við av hesum samstarvi. Mundu arvafiggindarnir báðir kunnað semjast innanborða túrin út.

FÓLKAFLOKKURIN eins og javn- aðarflokkurin høvdu árin fyrri verið rættuliga avgjördir og hvør í sínum lagi avvíst slíkt samstarv. Okkara flokkur fór ikki undir nakað líknandi við einum styrktum fólkaflokki.

HETTA styrkibýti er nú broytt okk- um til fyrimuns, men um hetta einsamalt kann rættvísgera sinna- lagsbrotytingina móttvegis fólka- flokkinum, verður hvør einstakur at meta um. Tá munnu vit flestøll halda, at samgonguni skal verða givin neyðugi arbeiðsfríðurin til at prógva, at tað hóast allar munir ber til hjá hesum flokkum at fáa brúki- ligan politikk burtur úr tí, teir kunnu semjast um.

OG aðrir møguleikar vóru neyvan, við ella uttan nývali. So heldur brúka hesa álitisvátan fólksins til flokk okkara, har hon munaði best — í greitt avtalaðum samstarvi við tann flokk, vit kanska yndaðu minst, og harvið darva tí parti av politikki hansara, sum minst var í samsvar við sjónarmið okkara.

ANNAÐ er so, at tá saman um kem- ur, fæst nýtiligt samstarv ikki mill- um líka ella ólíka flokkar, um hetta einsamalt skal treytast av »styrk- ini« flokkanna millum. Ikki sleppa vit undan togan og loran, men skal

vón vera fyrri nýtiligum samstarvi, má størri denturin leggjast á at geva øllum þørtum nektandi part av ávirkan og sanniliga eisini á- byrgd av tí politikki, samst verður um at reka.

HÓAST ótrúligt kanska, so loyva vit okkum veruliga at halda, at hesir flokkarnir báðir í nógv størri mun enn seinast undanfarnu samgongu- flokkar okkara eru farnir undir hetta samstarvi í so stórum álvara, at tað ikki verða politisku sinnismunirir, men heldur brot á gjørdar avtalur, sum kanska beina fyrri samstarvin- um.

AT hetta samstarv kanska líkist meira einum »handilssáttmála« enn aðrar samgonguætlanir, er heldur ikki at harmast um, vitandi hvønn flokk og politikk, vit hava við at gera.

SO gott sum gott hjartalag er í poli- tikki, so óheppið kann tað eisini verða at lata seg stýra av hesum burturav í einum annars balstýrig- um heimi. Slíkt hjartalag finst neyv- an millum hesar báðar flokkar, bert semja um praktiskt politiskt ar- beiði.

EINS og javnaðarflokkurin so ivast vit ikki í at eisini fólkaflokkurin er farin undir hetta samstarv sann- færdur um, at hetta sum er best

kann dugna tjóðini sum heild. Hin- vegin vera til allar tíðir millum fólk ymsar áskoðanir um hvussu hetta verður gjørt best.

MEN ivi er í dag ikki um, at júst tey mál, sum samgongan frá byrjan legði størsta dentin á, frægari stovnsrøkt, meirvirkingin av til- feingi okkara og harvið betri út- flutningsinntøkur, má og skal verða grundarlagið undir øllum øðrum og eisini neyðugum ábótum.

ALT gott um tað. Bert mugu vit siggja til, at politikkur okkara sam- an við fólkaflokkinum — praktiskur, handilskendur og kanska sálar- skerdur — ikki verður viðvirkandi til brotytingar í meira langtíðandi aðalpolitikki okkara — lívsfrælsi fyrri øll, javnaði og brøðralagi, einum skilabetri og rættvísari býti av sam- felagságóðum og byrðum.

GEVA vit tol enn eitt bil, átaka vit okkum enn einaferð at endurreisa samfelagið, umenn framvegis við greifligum lýtum, røkka vit heldur fyrr samfelagnum »fyrri øll«, enn um vit nú kastaðu alt frá okkum fyrri hund og heyk.

VIT ynskja floksleiðslu, tingmann- ing, feløgum og veljarum okkara annars ein góðan landsfund í há- borg okkara, Suðuroynni.

sosigaley

Skulu bilarnir bjarga okkum?

Dagblaðið skrivir í odda- grein um farnu løgtings- setuna:

Lokna løgtingssetan gekk rimiliga væl. Samanum- tikið hevur semjan innan- bords á samgongubátin- um verið heilt hampulig. Bert hendinga áratakið uttan áralag. Mestsum bert í javnaðarborði, lukkuði. Har hevur »17. tingmaður« sitið hvørja ferð, tað hevur knipt at toga saman. Sjálv skipan- in av landsstýri og valdið av landsstýrismonnum seinkað 24 tímar. Løgmaður »skammaði seg vegna flokkins«.

Lógaruppskotið um lækkjng av bilavgjaldin- um fall, tí javnaðarmenn ikki stóðu við givin lyfti at taka undir. (Somikið truplari hjá vanligum fólki at fáa ráð til bil). Nú naggatódn í roynd lands-

stýrisins at avmarka trol- ing á landleiðini. (Javn- aðarmenn innanhýsis ósámdir um at steingja ávisar leiðir).

Sjálvandi hevur Dag- blaðið allan rætt til at halda, at løgtingssetan seinasta var sum hon átti at vera.

Tað halda vit kortini ikki. At skunda málini igjøgnum á tilkan hátt, sum hesaferð varð gjørt, er undir alt lágmark og viðgerðin og úrslitið verður hareftir.

Fólkaflokkurin er sum skilst ikki rættuliga komin yvir tað, at uppskotið um at lækka skrásetingargjaldið fyrri akfør fall. Men tilíkt kann henda tá ting- formaðurin ikki hevur tíð til tingarbeiði. Annars fara vit at ivast í, um tað verður skrásetingargjald- ið av akførum, sum fer at bjarga føroyska samfelag- num búskaparligu kreppuni.

Nýggi samtykt

Dagblaðið hevur í gjár prát við býráðsformannin um skulaavtaluna millum Havnina og Argj. Í sam- røðuni sigur Poul Michel- sen m.a.:

— Trupult var at fáa eina avtalu í lag um hetta, ill- stóða tók seg upp, og Tórshavnar Kommuna varð enntá illtonkt og skuldað fyrri at meta pedagogikkini í krónum og oyrum, fyrri at toma Argja Skúla og tvangsflyta bornini uttan atlit til tað pedagogiska í málinum. Men sum áður nevnt var tað ongantíð áttan okkara at flyta bornini úr Argja Skúla.

— Hinvegin tóku vit eina aðra rættuliga av- gjørda niðurstøðu, tá tað ikki bar til at tosa við Argja Kommununa um mál- ið. Vit samtktu, at um eingin semja fekst, so

tóku vit øll bornini úr Argja Skúla. Tað hevði fingið ógiltar fylgjur fyrri skúlan, bornini og lærarar- nar, men samtyktin var neyðug til tess at tvinga menn til samráðingar. Og samtyktin hevði júst rottu effektina.

Áhugavert er at merkja sær tá býráðsformaðurin sigur, at tað var ongantíð ætlanin at flyta havnar- born úr Argja skúla og heim til Havnar.

Men var tað ikki júst hetta, sum hin fyrra sam- tyktin í býráðnum gekk út uppá? Nú mátti býráðs- formaðurin tó ganga í seg aftur og einaferð enn koma til býráðið við ein- um nýggjum uppskoti. Hetta varð samtykt.

Alt stríðið kundu vit verið fyrriuttan, um sam- ráðingarviljin var størri enn treiskni.

Landsfundur

Landsfundur Javnaðarflokksins var í gjárkvøldið settur í Vági og heldur fram í dag.

Sum vanligt er á landsfundum fer floks- formaðurin at leggja fram sína frágreiðing um flokksins politikk í farna ári og gera sínar metingar um hvussu politisku viðurskiftini fara at laga seg fram- yvir. Eisini fara hini landsstýrisfólk flok- sins at greiða frá.

Tað er nógv hent á politiska vígvøllinum síðani seinasta lands- fund. Vit hava bæði havt løgtings- og fólkatingsval. Fólka- tingsmannin vunnu vit aftur og løgtings- avlið gjørdist størsti valsigurin í søgu flok- sins. Flokkurin var fyrri ári síðani í and- støðu. Nú er hann størsti flokkur í lands- stýri.

Men alt hetta bind- ur, og fólksins eygu

eru av náttúrligum orsökum vend fyrst og fremst móti javnaðar- flokkinum. Fólk eru ógvuliga áhugað í hvat fer at henda, tí neyðin er á mongum økjum stór. Búskapar- liga stendur illa til og mong hava mist ar- beiðið.

Vónandi verður javnaðarflokkurin før- ur fyrri at venda hesi gongd. Hvussu? — Ja, tað fáa vit helst eina ábending um á lands- fundinum.

